

Το Σάββατο των Ψυχών και η τραγωδία στα ερείπια της Τουρκίας και της Συρίας

/ [Επικαιρότητα](#)

Με την Τουρκία και τη Συρία να μετρούν ήδη περισσότερους από 50.000 νεκρούς, από το φονικό χτύπημα του [σεισμού](#) της 6ης Φεβρουαρίου, το σημερινό Ψυχосάββατο έχει μια ιδιαίτερη βαρύτητα...

Κι αυτό γιατί μέσα στην ιδιαίτερη μέριμνά της για τους κεκοιμημένους η αγία **Ορθόδοξη Εκκλησιά** μας έχει καθορίσει ξεχωριστή ημέρα της εβδομάδος γι' αυτούς.

Γράφει η Δέσποινα Σωτηρίου

Όπως η **Κυριακή** είναι η ημέρα της αναστάσεως του Κυρίου, ένα εβδομαδιαίο Πάσχα, έτσι το **Σάββατο** είναι η ημέρα των κεκοιμημένων, για να τους μνημονεύουμε και να έχουμε κοινωνία μαζί τους. Σε κάθε προσευχή και ιδιαίτερα στις προσευχές του **Σαββάτου** ο πιστός μνημονεύει τους οικείους, συγγενείς και προσφιλείς, ακόμη και τούς εχθρούς του που έφυγαν από τον κόσμο αυτό, αλλά

ζητά και τις προσευχές της Εκκλησίας γι' αυτούς.

Σε ετήσια βάση η **Εκκλησία** έχει καθορίσει δύο Σάββατα, τα οποία αφιερώνει στους κεκοιμημένους της. Είναι τα μεγάλα Ψυχοσάββατα· το ένα πριν από την Κυριακή της Απόκριω και το άλλο πριν από την Κυριακή της Πεντηκοστής.

Το **Ψυχοσάββατο** πριν από την **Κυριακή της Απόκριω** έχει το εξής νόημα: Η επόμενη ημέρα είναι αφιερωμένη στη **Δευτέρα Παρουσία του Κυρίου**, εκείνη τη φοβερή ημέρα κατά την οποία όλοι θα σταθούμε μπροστά στο θρόνο του μεγάλου Κριτή. Για το λόγο αυτό με το **Μνημόσυνο** των κεκοιμημένων ζητούμε από τον Κύριο να γίνει ίλεως και να δείξει τη συμπάθεια και τη μακροθυμία του, όχι μόνο σε μας αλλά και στους προαπελθόντας αδελφούς, και όλους μαζί να μας κατατάξει μεταξύ των υιών της Επουράνιας Βασιλείας Του.

Ο λόγος που τα καθιέρωσε η **Εκκλησία** μας, παρ' ότι κάθε Σάββατο είναι αφιερωμένο στους κεκοιμημένους, είναι ο εξής:

Επειδή πολλοί κατά καιρούς απέθαναν μικροί η στην ξενιτιά η στη θάλασσα η στα όρη και τους κρημούς η και μερικοί, λόγω πτώχειας, δεν αξιώθηκαν των διατεταγμένων μνημοσύνων, «*οι θείοι Πατέρες φιλανθρώπως κινούμενοι θέσπισαν το μνημόσυνο αυτό υπέρ πάντων των απ' αιώνος ευσεβώς τελευτησάντων Χριστιανών*».

Τα Κόλλυβα δε που προσφέρουν οι πιστοί κατά τις ημέρες αυτές γίνονται μόνον από σιτάρι και έχουν την έννοια, ότι, όπως τα σπέρματα του σιταριού θάβονται στη γη, σαπίζουν και μετά από πολύ καιρό καρπίζουν όμορφα, αγέρωχα και ζωντανά στάχυα, έτσι και ο άνθρωπος: Κατά την Ορθόδοξη Πίστη θάβεται νεκρός στο χώμα, σαπίζει, για να εγερθεί αφθαρτοποιημένος στη Δευτέρα Παρουσία, τότε που, σύμφωνα με το Σύμβολο της Πίστεως μας, «προσδοκούμε ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος».

Κατά τα δύο μεγάλα **Ψυχοσάββατα** η Εκκλησιά μας καλεί σε μία παγκόσμια ανάμνηση «πάντων των απ' αιώνος κοιμηθέντων ευσεβώς επ' ελπίδι αναστάσεως ζωής αιωνίου». Μνημονεύει:

- * Όλους εκείνους που υπέστησαν «άωρον θάνατον», σε ξένη γη και χώρα, σε στεριά και σε θάλασσα.
- * Εκείνους που πέθαναν από λοιμική ασθένεια, σε πολέμους, σε παγετούς, σε σεισμούς και θεομηνίες.
- * Όσους κήκαν ή χάθηκαν.
- * Εκείνους που ήταν φτωχοί και άποροι και δεν φρόντισε κανείς να τούς τιμήσει με τις ανάλογες Ακόλουθες και τα Μνημόσυνα.

Ο **Θεός** δεν περιορίζεται από τόπο και χρόνο. Γι' Αυτόν είναι γνωστά και συνεχώς παρόντα όχι μόνο όσα εμείς αντιλαμβανόμαστε στο παρόν, αλλά και τα παρελθόντα και τα μέλλοντα. Το διατυπώνει λυρικότατα μία προσευχή της

Ακολουθίας της θείας Μεταλήψεως, που αποδίδεται στον άγιο Ιωάννη Δαμασκηνό ή στον άγιο Συμεών τον νέο θεολόγο:

«Επί το βιβλίον δε σου και τα μήπω πεπραγμένα γεγραμμένα σοι τυγχάνει».

Ο Θεός έχει γραμμένες στο βιβλίο της αγάπης του και τις πράξεις που θα γίνουν στο μέλλον, άρα και τις προσευχές που αναπέμπουμε τώρα για πρόσωπα που έζησαν στο παρελθόν. Ως αιώνιος και πανταχού παρών ο πανάγαθος Κύριος μας Ιησούς Χριστός αγκαλιάζει με τη θεία του πρόνοια το άπειρο σύμπαν και τούς ατέρμονες αιώνες. Όλους τους ανθρώπους που έζησαν, ζουν και θα ζήσουν τούς νοιάζεται η αγάπη του • *«η γαρ αγάπη του Χριστού συνέχει ημάς»* (Β΄ Κο 5,14).

(Photo by Bakr ALKASEM / AFP)

Συγκλονιστικές στιγμές στα ερείπια

Για τις συγκλονιστικές στιγμές που έζησε στα χαλάσματα που άφησε πίσω του ο **Εγκέλαδος** στην νοτιοανατολική **Τουρκία** μίλησε σε συνέντευξή του στον “Εθνικό Κήρυκα” ο **Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος**.

Όπως ανέφερε στον δημοσιογράφο **Θεόδωρο Καλμούκο** μεταξύ των νεκρών που ανασύρθηκαν υπήρξαν και Ορθόδοξοι χριστιανοί ενώ οι λεπτομέρειες για τον τρόπο ταφής των ανθρώπων, προκαλούν συγκίνηση.

“Εμείς τους ενταφιάσαμε διότι ήταν η μέρα που γινόταν οι διασώσεις στη συνοικία που έμεναν οι Χριστιανοί και δυστυχώς έβγαιναν τα πτώματα το ένα μετά το άλλο, κι επειδή εκεί ήταν μόνο ο π. Παύλος ο οποίος ο καημένος είχε κουραστεί κι αυτός τόσες μέρες να τρέχει δεξιά κι αριστερά με παρακάλεσε να κάνω τους ενταφιασμούς. Όπως τα έβγαζαν τα πτώματα τα βάζαμε μέσα σε σάκους και κάναμε συνοπτικά την Ακολουθία της Κηδείας στο πεζοδρόμιο για να περάσει η νεκροφόρα του Δήμου και να τα πάρει. Όσων βέβαια ξέραμε και είχαμε ονόματα κάναμε την Ακολουθία και τους στέλναμε μετά στα κοιμητήρια στα χωριά. Για όσους δεν ξέραμε, δυστυχώς σε ομαδικούς τάφους, ήταν ανοιγμένοι, τους έβγαζαν από τις σακούλες και οι μπουλντόζες σκέπαζαν συνέχεια. Φοβερό! Είχε παγώσει κάποια στιγμή ο χρόνος, δεν μπορούσα να συνειδητοποιήσω πράγματα και καταστάσεις. Μου έλεγαν ελάτε να διαβάσετε κι από εδώ είναι πατέρας με τον γιο. Σε λίγο μου έλεγαν έβγαλαν και τη μητέρα. Πιο πέρα η μητέρα μιας άλλης κοπέλας. Πιο πέρα ήταν μία κοπελίτσα η οποία ήταν καταπλακωμένη και δεν μπορούσαν να απελευθερώσουν το πόδι της και έλεγε κόψτε το πόδι μου αρκεί να

σωθώ. Ήταν τα παιδάκια που μου μάτωναν την καρδιά γιατί με κοιτούσαν στα μάτια και ρωτούσαν γιατί; Τι να πεις;”, ανέφερε.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης παρέδωσε οικονομική βοήθεια υπέρ των σεισμοπλήκτων

Από την πρώτη στιγμή της τραγωδίας στην νοτιοανατολική **Τουρκία** το **Οικουμενικό Πατριαρχείο** απηύθυνε έκκληση προς τις Κοινότητες και τις Επαρχίες του Οικουμενικού Θρόνου προκειμένου να στηθεί μία γέφυρα βοήθειας για τους ανθρώπους που δοκιμάζονται. Η ανταπόκριση ήταν άμεση και η προσπάθεια συνεχίζεται.